

Se!

Prædiken ved høstgudstjeneste i Martinskirken og Gratiakirken 10. okt. 2010, LGJ
Salmer: 677 – ”Jeg ser ham, som er” – 165 – 11- 678 – 560v1.

Evangelium: Johannes 1,35-51

Næste dag stod Johannes der igen med to af sine disciple. Han ser Jesus komme gående og siger: "Se, dér er Guds lam." De to disciple hørte, hvad han sagde, og fulgte efter Jesus. Da Jesus vendte sig om og så dem følge efter, sagde han: "Hvad vil I?" De svarede: "Rabbi, hvor bor du?" - Rabbi betyder Mester. Han sagde til dem: "Kom og se!" De gik med og så, hvor han boede, og blev hos ham den dag; det var ved den tiende time. Andreas, Simon Peters bror, var den ene af de to, som havde hørt, hvad Johannes sagde, og var fulgt efter Jesus.

Først møder han sin bror Simon og siger til ham: "Vi har mødt Messias" - det betyder Kristus. Han tog ham med hen til Jesus. Da Jesus så ham, sagde han: "Du er Simon, Johannes' søn; du skal kaldes Kefas" - det er det samme som Peter.

Næste dag ville han tage til Galilæa og møder Filip. Jesus siger til ham: "Følg mig!" Filip var fra Betsajda, fra samme by som Andreas og Peter.

Filip møder Nathanael og siger til ham: "Ham, som Moses har skrevet om i loven, og ligeså profeterne, ham har vi mødt, Jesus, Josefs søn, fra Nazaret." Nathanael spurgte: "Kan noget godt komme fra Nazaret?" Filip sagde til ham: "Kom og se!"

Jesus så Nathanael komme hen imod sig og sagde om ham: "Se, dér er sandelig en israelit, som er uden svig." Nathanael spurgte ham: "Hvor kender du mig fra?" Jesus svarede ham: "Jeg så dig, før Filip kaldte på dig, mens du var under figentræet." Nathanael udbrød: "Rabbi, du er Guds søn, du er Israels konge!" Jesus sagde til ham: "Tror du, fordi jeg sagde til dig, at jeg så dig under figentræet? Du skal få større ting at se end det." Og han sagde til ham: "Sandelig, sandelig siger jeg jer: I skal se himlen åben og Guds engle stige op og stige ned over Menneskesønnen."

Jesus fik sine første disciple, da Johannes Døber sagde: "Se Gud lam, som bærer verdens synd!" "Se Guds lam!" De kom og så. For Jesus inviterede dem med hjem. Og da indbød de andre ved at sige, som Jesus havde sagt til dem: "Kom og se!" Johannes, som selv var en af dem, der så Jesus, skriver derom: "Og Ordet blev kød og tog bolig iblandt os, og vi så hans herlighed, som den Enbårne har den fra Faderen, fuld af nåde og sandhed." VI SÅ! Og det var en herlighed. Hans herlighed! De så ham, i hvem alt var skabt, ham, som kendte dem i hjertet, og som kunne fortælle dem om dem selv og om frelsen, om forsoningen, om tilgivelsen, om opstandelsen og om saligheden. Det begyndte alt sammen for dem ude ved Jordan-floden, da Johannes sagde: "Se Guds lam!" Og Jesus sagde: "Kom og se!" Og søndagens evangelium slutter med, at Jesus sagde til Natanael: "Du skal få større ting at se end det". Han peger fremad mod det, han skulle gøre som Guds Lam! Men evangelisten viser os også, hvor herligheden stammer fra: fra begyndelsen: *I begyndelsen var ordet, ordet var hos Gud og ordet var Gud. Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er. I ham var liv, og livet var menneskers lys. Og lyset skinner i mørket!* (Joh 1,1-3)

Da det nu er høstgudstjeneste i dag, vil vi først lade evangeliet tage os med tilbage til begyndelsen og se de gode gaver, Gud giver os som vores Skaber. Og derefter tage opfordringen i evangeliet til os og se Guds Lam!

1. SE de gode gaver, Gud giver os som vores Skaber!

I skabelsesberetningen fortælles, at ”Gud så det, han havde skabt”. Han betragtede det. Ikke med et køligt overblik. Nej, han så detaljerne. Moses gentager det jo igen og igen i skabelsesberetningen, at *Gud så ...: Gud så, at lyset var godt ...* (1 Mos 1,4). Og Gud satte skel mellem landjord og hav, og *Gud så, at det var godt*” (v10): Gud skabte planterne, og *Gud så, at det var godt* (v12). Gud skabte sol, måne og stjerner, og *Gud så, at det var godt* (v18). Gud skabte fugle og fisk, og *Gud så, at det var godt* (v21). Gud skabte levende væsener på jorden, og *Gud så, at det var godt* (v25). Og om alt, hvad han havde skabt, står der: *Og SE, det var meget godt!* (v.31) (i gl. bibeloversættelse og i grundteksten står der ”SE!”). Vi skal se, som Gud ser! Vi skal betragte og lægge mærke til.

Ved en høstgudstjeneste gælder det om at se, hvad Gud har skabt, og se, hvor godt det er! Ikke kun bruge det, men også takke for det. For når der takkes, bliver maden og klæderne, huset og arbejdet, familien og menigheden til noget andet og mere, end de ellers er. Erkendelsen af, hvor godt det er, og hvor det kommer fra, og at det er en gave til os, ændrer ved alt. Bare tænk på en lille ting, du måske har på væggen, på skabet, i en skuffe, måske i lommen, og som betyder virkelig meget for dig. En taske du fik, en tegning, et gammelt stykke legetøj, en gave, eller de gram guld du har på din finger. Du ser af og til på den, og tankerne kommer! Det er godt. Det er en glæde. Det fylder dit liv med indhold bare at se sådan en lille ting. På samme måde med frugterne i børnenes kurve: æblerne, druerne, og brødet. Se! Og mærk, hvor godt det er. Ham, som har skabt det, ser det og fortæller os derom. Vi, som bruger det, skal også se, for at vi må bruge det i tak og tillid.

Jesus opfordrer jo også i Bjergprædiken til at se: *Se Himlens fugle, de sår ikke og øster ikke og samler ikke i lade, og jeres himmelske fader giver dem føden. Er I ikke langt mere værd end de? ... Læg mærke til, hvordan markens liljer gror; ... Klæder Gud da markens græs, som står i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor meget snarere så ikke jer, I lidettroende? (Matt 6,26.28-30).* Opfordringen lyder i en sammenhæng, hvor bekymringerne fylder disciplene. Det kunne også siges i en sammenhæng, hvor ligegyldigheden fylder hans disciple.

”Se Guds gode gaver!” Det siger også Paulus i 1 Timoteusbrev i en noget anden sammenhæng, nemlig hvor man ville gøre det særligt fromt at afstå fra bestemt slags føde og fra ægteskab, som om det skulle bringe mennesker nærmere Gud. Han siger: *De forbyder ægteskab og kræver, at man holder sig fra føde, som Gud har skabt til at modtages med tak af dem, der tror og har erkendt sandheden. For alt, hvad Gud har skabt, er godt og skal ikke forkastes, når man tager imod det med tak; for det helliges ved Guds ord og ved bøn (1 Tim 4,3-5).* **”Det helliges ved Guds ord og bøn.”** Derfor er det helt afgørende at høre Guds ord, når vi spiser, i ægteskabet, i familien og i menigheden, så vi kan SE og INDSE, at det er en gave. Tænk også på hvad det gjorde ved David, da han så Gud Himmel og Guds hænders værk! Det fik ham til at spørge: *: ... hvad er da et menneske at du tager dig af ham? (Sl 8).* Hvad er jeg dog? Hvad er et menneske?

2. SE Guds Lam!

Det fører os til evangeliets ”Se Guds lam!” *”Kom og se!”* For netop livet med føde og klæder og livet i familie, ægteskab og menighed er præget af skyld og lidelse. Det er ikke nok at se Gud som Skaber. Vi behøver ham også som Frelser. Og det er netop i Johannesevangeliet, at der fortælles, at Pilatus førte Jesus frem for folket med purpurkappe og tornekrone og sagde: *”Se hvilket menneske!”* Og det var ham, Johannes Døber pegede på: *” Se Guds Lam, som bærer verdens synd!”*

Hvorfor var det dragende, at Jesus var ”Guds lam”? Hvordan kunne det sige dem noget? Fordi de vidste, at påskelammet havde udfriet dem med sit blod ved udvandringen fra Egypten. Lammet havde siden i templet været et sonoffer lam. Det var blevet slagtet for præstens og folkets synd. Lammets blod var folkets redning. Men hvordan kan et lam have sådan en betydning? Fordi det

pegede frem på ham, der skulle komme og være Guds lam, Messias. Derfor ventede de på Messias! Og nu sagde Johannes Døber: *"Se Guds lam!"* Det sagde dem noget, som var syndere og havde bekendt synden ved Jordan. For dem var det stort. Stort at se ham. Se manden. Se nåden og sandheden i egen person. Er det mon ham? Og han sagde selv: *"Kom og se!"* Og de gik hjem med ham og blev hos ham den dag. Hvilket dag! Det antydes, at han talte med dem om, at han er MESSIAS. For Andreas fandt Peter og sagde: *"Vi har mødt Messias!"* Det er også, hvad vi skal tale om og lytte til: Budskabet om Frelseren, Kristus, Guds Lam.

Og det, vi selv er glade for, vil vi også gerne give videre til andre og sige "Sel!" Det skal vi gøre. Filip sagde til Natanael: *"Ham, som Moses har skrevet om i loven, og ligeså profeterne, ham har vi mødt, Jesus, Josefs søn fra Nazareth."* - Men Natanael svarede afvisende: *"Nazareth – der kommer vel ikke noget godt fra Nazareth?"* Hvad skal man svare, når nogen siger sådan? Da kan man sige som Filip sagde: *"Kom og se!"* Sempelthen. For det er ikke os, der skal overbevise hinanden, men Helligånden. Kristi Ånd, der skal overbevise. Og han gør det. Når vi hører hans ord, gør han det. Og da Jesus møder Natanael taler han til ham på en måde, så Natanael føler sig afsløret: *"Jeg så dig under figentræet"*. Det fik Natanael til at udbryde: *"Rabbi, du er Guds søn, du er Israels konge!"* For under figentræet er men gemt for omverdenen. Bladene går helt ned til jorden. Måske sad Natanael under figentræet for at være i skul i bøn til Gud. Derfor overraskede og overvældede det ham, at Jesus så ham dér. Johannes fortæller også om Jesus: *Selv vidste han, hvad der gemmer sig i mennesket (Joh 2,25).* Sådan er det med Gud og os – og med Guds ord og os. *Guds ord er levende og virksomt og skarpere end noget tveægget sværd; det trænger igennem, så det skiller sjæl fra ånd og marv fra ben og er dommer over hjertets tanker og meninger. v13 Ingen skabning kan være usynlig for ham, alt ligger blottet og åbent for hans øjne, og ham står vi til regnskab for (Hebr 4,12).*

Men der er noget, som er større end Guds alvidenhed, nemlig hans nåde og kærlighed. Det største af alt er, at han, som ved alle ting, elsker os og bærer vore synder! Og mon ikke det er det, Jesus hentyder til, når han siger: *"Du skal få større ting at se ... I skal se himlen åben og Guds engle stige op og stige ned over Menneskesønnen."* Billedet af englene, der stiger op og ned, hentyder til beretningen i 1 Mosebog 28 om Jakob. Patriarken Jakob flygtede fra hjemmet og udmattet faldt han i søvn ved Betel. Om natten så han i en drøm Himlen åben og Guds engle stige op og ned. Da han tænkte, at alt håb var ude, kom Gud til ham og gav ham tilgivelse og tryghed. Han bekræftede sin pagt og sine forjættelser.

Sådan viser Jesus sig for os som Guds Lam, som vores frelser. Ganske vist ser vi det kun i troen og i ordet – sådan som Hebræerbrevet udtrykker det: *Ganske vist ser vi endnu ikke alt underlagt ham; men vi ser Jesus, som kun en kort tid var blevet gjort ringere end engle, for sin lidelses og døds skyld kronet med herlighed og ære, for at det ved Guds nåde skulle komme alle til gode, at han havde smagt døden. For når Gud, for hvis skyld alle ting og ved hvem alle ting er til, ville føre mange sønner til herlighed, måtte han føre banebryderen for deres frelse til målet gennem lidelser (Hebr 2,8-10).*

Vi ser ham i troen i hans ord og stoler på, at han netop ved den gerning blev frelseren, som fører det tabte og fortabte menneske tilbage til det oprindelige forhold til Gud i herlighed. Derfor er der stor, stor trøst og hjælp i at se hen til Jesus. For her ser vi vores Frelser. *Så lad da også os, som har så stor en sky af vidner omkring os, frigøre os for enhver byrde og for synden, som så let omklamrer os, og holde ud i det løb, der ligger foran os, idet vi ser hen til Jesus, troens banebryder og fuldender, som for den glædes skyld, der ventede ham, udholdt korset uden at ænse dets skam og nu sidder på højre side af Guds trone. Hold jer ham for øje, som fandt sig i en sådan modstand fra syndere, for at I ikke skal blive trætte og miste modet (Hebr 12,1-3).* Ham vil vi holde os for øje. Amen.

